

ΜΗΝΥΜΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Τά ἀφορῶντα εἰς τήν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Πρεσβυγενῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνηρτήθησαν ἤδη διά μίαν πρώτην ἐνημέρωσιν εἰς τήν ἱστοσελίδα τοῦ Πατριαρχείου ([ἴδε https://jerusalem-patriarchate.info/2011/09/01/4193/](https://jerusalem-patriarchate.info/2011/09/01/4193/)).

Τήν ἐπομένην τῆς ἀφίξεως, Πέμπτην, 19^{ον} Αὐγούστου/ 1^{ον} Σεπτεμβρίου 2011, ἔλαβε χώραν θεία Λειτουργία εἰς τόν ἐν Φαναρίῳ ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἢ τῇ πρώτῃ τῆς Ἰνδίκτου.

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἀφιερωμένη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1989 εἰς τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὡς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, κινδυνευούσης εἰς τοὺς συγχρόνους καιροὺς ἐκ τῶν καταστροφικῶν ἐπεμβάσεων τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς τήν θείαν Λειτουργίαν ταύτην προεξῆρξεν ὡς χοροστατῶν ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, συνεχороστάτησαν δέ μετ' Αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας κ. Ἰσαάκ εἰς τόπον τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ.κ. Ἰγνατίου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος.

Εἰς εἰδικήν τελετὴν μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν οἱ Προκαθήμενοι καὶ οἱ συνοδεύοντες Αὐτοὺς καί οἱ συμπαραιστάμενοι κατὰ τήν θείαν Λειτουργίαν Ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συνυπέγραψαν εἰς τόν κώδικα διὰ τήν θείαν Λειτουργίαν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Τό ἀπόγευμα τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων εἰς τόν ἐν Φαναρίῳ ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Κατὰ τήν πρώτην Συνεδρίαν ταύτην ἔλαβε χώραν ἡ εἰσηγητικὴ ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί αἱ ὁμιλίαι-χαιρετισμοὶ τῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

Τό ἑσπέρας τῆς ἡμέρας ταύτης παρέθεσε δεῖπνον εἰς τοὺς Προκαθημένους καί τὰς συνοδείας Αὐτῶν ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς-Μπαλουκλί Ἱερώτατος Μητροπολίτης Σασίμων κ. Γεννάδιος.

Αἱ ἐργασίαι τῶν Προκαθημένων ἐσυνεχίσθησαν καί κατὰ τήν Παρασκευήν, 20^{ον} Αὐγούστου/2^{ον} Σεπτεμβρίου 2011, εἰς δύο Συνεδρίας, τήν πρωϊνὴν καί ἀπογευματινὴν.

Τόσον εἰς τὰς εἰσηγητικὰς ὁμιλίας-χαιρετισμούς τῶν Προκαθημένων, ὅσον καί εἰς τὰς ἀκολουθησάσας συζητήσεις, ὑπεγραμμίσθη ἡ ἀνάγκη συχνότερων Συναντήσεων τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διὰ τήν συλλογικὴν καί ἄρα ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῶν Χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί, ἐν ᾧ μέτρῳ ἀφορᾷ καί τὰς Ἐκκλησίας, τῶν προβλημάτων ὅλων τῶν κατοίκων τῆς κλυδωνιζομένης περιοχῆς αὐτῆς, τήν προστασίαν. τοῦ πλανήτου ἐκ τῶν καταστροφικῶν ἐπεμβάσεων τοῦ ἀνθρώπου, τήν προετοιμασίαν τῆς Ἀγίας Μεγάλης Πανορθοδόξου Συνόδου καί τήν ἀπάντησιν οὐχὶ μόνον λόγοις, ἀλλὰ πρωτίστως ἔργοις εἰς τὰ ποικίλα ἐρωτήματα καί προβλήματα τοῦ ἐν πολλοῖς πάσχοντος συγχρόνου ἀνθρώπου.

Ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Συνάξεως οἱ Προκαθήμενοι ἐξαπέλυσαν **Μήνυμα** πρὸς τό πλήρωμα τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν, ἔχον ὡς ἔπεται:

Οἱ Προκαθήμενοι τῶν πρεσβυγενῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων καί τῆς παλαιφάτου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Κύπρου πρὸς τό πλήρωμα τῶν Ἐκκλησιῶν των καί πρὸς κάθε ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως.

Ἀδελφοί ἀγαπητοί καί τέκνα προσφιλῇ, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε!
«Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνησίαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καί τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καί τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»
(Α΄ Θεσ. 1, 2-3).

Ἀκολουθοῦντες τήν προτροπὴν τοῦ Ἀποστόλου, καθ' ἣν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ «εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη» (Α΄ Κορ. 12, 26), συνήχθημεν εἰς τήν καθέδραν τοῦ ἱστορικοῦ καί μαρτυρικοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῇ προσκλήσει καί ὑπὸ τήν προεδρείαν τοῦ ἐν ἡμῖν πρώτου τῇ τάξει καί τῇ τιμῇ, διὰ νὰ βιώσωμεν καί διαδηλώσωμεν τήν συνέχουσαν ἡμᾶς ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ (Β΄ Κορ. 5,14) πάντοτε, καί ἰδιαιτέρως ὅλως ἐν ἡμέραις πειρασμῶν καί θλίψεων.

Συνήλθομεν ἐνταῦθα ἐπὶ τό αὐτό οἱ ἔχοντες τήν εὐθύνην τῆς ἡγεσίας καί διαποιμάνσεως τῶν παλαιφάτων καί ἱστορικῶν Ἐκκλησιῶν, τὰς ὁποίας ἵδρυσαν οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καί ἀνεκήρυξαν αὐτοκεφάλους αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι τῆς μιᾶς ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας, εἰς ἀναβίωσιν ἔθους παλαιοῦ, καί πρὸς ἀνταλλαγὴν σκέψεων καί ἀντίδοσιν ἀγάπης καί στηριγμοῦ ἐξ ἀφορμῆς ὅσων συμβαίνουν κατ'αὐτάς εἰς τόν ἱστορικόν χῶρον τῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς, εἰς τήν ὁποίαν ἡ πρόνοια τοῦ θεοῦ ἔταξε τὰς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων.

Κατὰ θεϊαν πρόνοιαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐγεννήθη ὡς ἱστορικὴ πραγματικότης εἰς τόν χῶρον τῆς καλουμένης Μέσης Ἀνατολῆς. Ὁ ἱδρυτὴς καί τό θεμέλιόν της Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη κατὰ σάρκα ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας (Ματθ. 2,1), ὅπου ἐξέλεξε τοὺς Δώδεκα μαθητάς καί ἀποστόλους Του καί τοὺς ἀπέστειλε νὰ κηρύξουν τό Εὐαγγέλιόν Του ἀρχικῶς εἰς τόν χῶρον ἐκεῖνον (Ματθ. 10,6), ὅπου ἔπαθε καί ἀνέστη, καί ὅπου ἱδρύθη ἡ πρώτη Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, καί ἀπὸ ἐκεῖ εἰς «πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. 28,19). Εἰς τόν χῶρον αὐτόν ἱδρύθησαν καί διέλαμψαν τὰ πρῶτα μεγάλα κέντρα τοῦ Χριστιανισμοῦ, αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας, τῶν Ἱεροσολύμων καί τῆς Κύπρου, καί ἐθεμελιώθη τό σύστημα τῆς ὅλης ἐνιαίας καί ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας.

Εἰς τόν χῶρον τοῦτον ἔχει βαθείας τὰς ρίζας της ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὅλως

δέ ιδιαιτέρως ἡ ἀγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Ὁ χῶρος αὐτός καθηγιασθῇ μέ τό αἷμα τῶν μαρτύρων τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί τά δάκρυα τῶν ὁσίων της. Οὐδεὶς ἔχει τό ἡθικόν δικαίωμα νά παραβλέψῃ τοῦτο, καί κάθε κοσμική δύναμις ὑποχρεοῦται νά τό σεβασθῇ. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς ἐκεῖ Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας χριστιανοί εὐρίσκονται ἐκεῖ ἀπό αἰώνων, καί οὐδεμία «ἐθνοκάθαρσις» ἢ «θρησκευοκάθαρσις» δύναται νά τοὺς μετακινήσῃ ἢ νά δυσχεράνῃ καθ'οἶονδήποτε τρόπον τήν ἐκεῖ ἐλευθέραν διαβίωσιν καί δρᾶσιν των, χωρίς νά παραβῇ τά πλέον στοιχειώδη δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀκολουθοῦσα τήν Βιβλικήν ἀρχήν «Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καί τό πλήρωμα αὐτῆς» (Ψαλμ. 23,1), οὐδέποτε ἡμπόδισε λαούς ἄλλων θρησκευτικῶν πιστευμάτων νά συμβιώσουν μέ αὐτήν εἰρηνικῶς εἰς τόν ἴδιον χῶρον. Καί ὅταν ἀκόμη ἄλλα θρησκευτά δια τῆς βίας κατέκτησαν τόν χῶρον τῆς ἀπό αἰώνων διαβιώσεώς της εὐρήκε τρόπους προσαρμογῆς καί συνυπάρξεως εἰρηνικῶς μετά τῶν ἑτεροθρήσκων. Ἡ μισαλλοδοξία οὐδέποτε ἐχαρακτήρισε τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἀτυχῶς, εἰς τήν ἐποχήν μας ἀνεπτύχθη καί ἔχει ὀξυνθῇ ὁ φόβος τοῦ Ἄλλου, τοῦ διαφορετικοῦ. Θῦμα αὐτῆς τῆς καταστάσεως τείνουν νά γίνουν καί αὐτοί οἱ ἴδιοι οἱ χριστιανοί, ιδιαιτέρως εἰς τόν χῶρον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Εἰς πολλές περιπτώσεις οἱ χριστιανοί ἀντιμετωπίζονται ὡς πολῖται «δευτέρας κατηγορίας». Εἰς ἄλλας περιπτώσεις βεβηλώνονται ἢ καί καταστρέφονται οἱ τόποι τῆς λατρείας των, οἱ ὅποιοι ἐνίοτε ἀποτελοῦν σπουδαῖα μνημεῖα πολιτισμοῦ, ἢ περιορίζεται ἡ τέλεσις τῶν θρησκευτικῶν ἀκολουθιῶν των καί ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ κλήρου. Εἰς ὅλα αὐτά προστίθενται κατὰ καιρούς καί ἐπιθέσεις βίας φονικῆς κατὰ τῶν χριστιανῶν, προερχομένης ἀπό ἀκράιους φανατικούς θρησκευτικούς κύκλους. Αὐτονόητον βεβαίως εἶναι ὅτι καί οἱ χριστιανοί, ὅπουδήποτε καί ἂν εὐρίσκωνται, ὑποχρεοῦνται νά σέβωνται τοὺς τόπους λατρείας τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν κοινοτήτων.

Οἱ Ὁρθόδοξοι πιστεύομεν εἰς τόν λόγον τῆς Γραφῆς «ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τόν φόβον» (Α' Ἰωάν. 4,18).

Δέν φοβούμεθα τόν Ἄλλον, οἷαδήποτε καί ἂν εἶναι ἡ πίστις του. Τόν ἐναγκαλιζόμεθα ὡς ἀδελφόν, καί ἀναμένομεν νά πράξῃ καί αὐτός τό ἴδιον δι' ἡμᾶς. Ἀλλά καί δέν παύομεν νά ἀξιῶμεν τήν προστασίαν, τήν ὁποίαν δικαιούμεθα ἀπό τά κράτη, εἰς τά ὁποῖα διαβιοῦμεν. Τοῦτο, πιστεύομεν, εἶναι ἡ μόνη λύσις τῶν προβλημάτων τῆς πολυπαθοῦς περιοχῆς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἀλλά καί ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἄς ἐντείνωμεν, λοιπόν, τόν διαχριστιανικόν καί τόν διαθρησκευτικόν διάλογον τῆς καταλλαγῆς. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔχει ἤδη ἀπό ἐτῶν καθιερώσει τόν διαθρησκευτικόν διάλογον μετά τῶν ἄλλων δύο μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, συμφώνως καί πρὸς τήν σχετικήν ἀπόφασιν τῆς Γ' Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως (1986). Ἐπικροτοῦμεν καί στηρίζομεν τήν προσπάθειαν αὐτήν, ιδιαιτέρως εἰς τὰς δυσκόλους αὐτάς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας συνταράσσει ἡ βία τήν περιοχήν, εἰς τήν ὁποίαν ἠκούσθη τό πρῶτον ἡ ἐντολή τῆς ἀγάπης καί τό μήνυμα τῆς εἰρήνης.

Ἀπευθυνόμενοι, λοιπόν, πρὸς τοὺς ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καί τοὺς ἀνά τόν κόσμον πολιτικούς καί θρησκευτικούς ἡγέτας τοὺς καλοῦμεν εἰς τήν ἐκπόνησιν ἀρχῶν καί δεσμεύσεων εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῶν πιστῶν τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν παραδόσεων, καί δηλώνομεν ἀλληλέγγυοι πρὸς ὅσους ὑφίστανται διακρίσεις, βίαν καί διωγμούς. Συμπάσχομεν μέ τοὺς ταλαιπωρουμένους ἀπό τὰς ἐκρήξεις βίας

ἀδελφούς, μέ τά ἀθῶα θύματα τῶν πολεμικῶν συγκρούσεων καί μέ τά πλήθη τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ὑποχρεοῦνται νά ἐγκαταλείψουν τάς ἐστίας των καί νά ἀκολουθήσουν τόν σκληρόν δρόμον τῆς μεταναστεύσεως. Κατανοοῦμεν τήν ἐπιθυμίαν καί ἀνάγκην τῶν λαῶν διά πολιτικήν ἐλευθερίαν καί προστασίαν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων των καί καλοῦμεν τάς ἀρμοδίας κυβερνήσεις νά προβοῦν ἀμέσως εἰς τήν πλήρη ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τούτων. Ἡ Ἐκκλησία δέν ἀναμειγνύεται εἰς τήν πολιτικήν, ἀποδίδουσα «τά τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καί τά τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ» (Ματθ. 22,21). Ἡ πολιτική ὡς μέθοδος ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τοῦ ἀνθρώπου ἀνήκει εἰς ἄλλους, καί ὅχι εἰς τήν Ἐκκλησίαν. Τά προβλήματα ὅμως καθ'ἐαυτά καί αἱ βασικαί ἀνθρωπολογικαί καί κοινωνιολογικαί ἀρχαί τῆς ἀντιμετωπίσεως των δέν εἶναι δυνατόν νά ἀφήνουν ἀδιάφορον τήν Ἐκκλησίαν, ἰδιαίτέρως ὅταν προσβάλλωνται ἢ κινδυνεύουν ἡ ἀξιοπρέπεια καί ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὡς «εἰκόνος τοῦ θεοῦ» (Γεν. 1,26) καί ἡ «καλή λίαν» δημιουργία Του (Γεν. 1,31).

Τό τελευταῖον τοῦτο σημεῖον τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος τείνει νά ὑποτιμηθῇ καί νά θεωρηθῇ δευτερευούσης σημασίας ὑπό τήν ἀσφυκτικήν πίεσιν τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καί οἰκονομικῶν προβλημάτων, τά ὅποια ταλανίζουν σήμερον τήν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἀλλ' ἡ ἀντίληψις αὕτη καί ἐσφαλμένη εἶναι καί ἐπικίνδυνος. Ἡ καταστροφή τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος θά ἐκμηδενίσῃ τελικῶς τά τυχόν κοινωνικά καί οἰκονομικά ὀφέλη ἀπό οἵανδήποτε πολιτικήν ἀλλαγὴν, διά τήν ὁποίαν διεξάγονται σήμερον ἀγῶνες ἐπὶ τιμῇ αἵματος πολλῶν. Τοῦτο μᾶς ὠδήγησεν εἰς τήν ἀπόφασιν νά υἱοθετήσωμεν τήν πρότασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως προετοιμάσωμεν καί πραγματοποιήσωμεν συντόμως συνάντησιν θρησκευτικῶν ἡγετῶν τῆς περιοχῆς, κατὰ τήν ὁποίαν θά συμφωνηθῇ καί θά διακηρυχθῇ ἓν εἶδος οἰκολογικῆς «Χάρτας τῆς Μεσογείου». Διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὅχι μόνον θά ἐκπληρώσῃ χρέος της ἔναντι τῆς δημιουργίας τοῦ θεοῦ, ἀλλά καί θά συμβάλῃ εἰς τήν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν καί συνεργασίαν τῶν θρησκειῶν τῆς σπαρασσομένης σήμερον ἀπὸ συγκρούσεις περιοχῆς τῆς Μεσογείου.

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ,

«Ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονή δοκιμὴν, ἡ δέ δοκιμή ἐλπίδα, ἡ δέ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν» (Ρωμ. 5, 3-5).

Ἡ σκέψις καί ἡ καρδιά μας εἶναι πλησίον ὅλων ὅσοι σήμερον ὑποφέρουν δεινῶς εἰς τήν περιοχὴν τῶν Ἐκκλησιῶν μας, ὅσοι στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας των καί τῶν θρησκευτικῶν δικαιωμάτων των εἰς ὅλον τόν κόσμον, ἰδιαίτέρως δέ εἰς τήν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Οἱ θρησκευτικοί ἡγέται, οἵασοιδήποτε πίστεως καί ἂν εἴμεθα, ἔχομεν χρέος νά συμβάλωμεν μέ ὅλας τάς δυνάμεις μας εἰς τήν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν ὅλων τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων εἰς τήν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ὁ χῶρος οὗτος πρέπει καί δύναται νά καταστῇ χῶρος εἰρήνης καί φιλίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Ταῦτα ἀπὸ τοῦ Κέντρου τούτου τῆς Ὁρθοδοξίας διαμηνύοντες πρὸς κάθε ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως ἀσπαζόμεθα καί ἐπευλογοῦμεν πάντας ἐν ἀγάπῃ.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 2ῃ Σεπτεμβρίου 2011.

+ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

+ ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος Β΄

+ ὁ Ἀπαμείας Ἰσαάκ, ἐκ προσώπου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ.κ. Ἰγνατίου Δ΄

+ ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος Γ΄

+ ὁ Κύπρου Χρυσόστομος Β΄

Οἱ Προκαθήμενοι ἐξέδωσαν ὡσαύτως **Ἀνακοινωθέν**, ἔχον ὡς ἔπεται:

Τῇ προσκλήσει τῆς Α.Θ.Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν Αὐτοῦ συνῆλθον εἰς Σύναξιν οἱ Προκαθήμενοι τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς παλαιφάτου Ἐκκλησίας Κύπρου εἰς Φανάριον μετὰ τὴν 1ης καὶ 3ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. Τῆς Συνάξεως ταύτης μετέσχον αὐτοπροσώπως οἱ Μακαριώτατοι Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. κ. Θεόδωρος Β΄ καὶ Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλος Γ΄ καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. κ. Χρυσόστομος Β΄. Τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας κ.κ. Ἰγνάτιον Δ΄, κωλυθέντα τελικῶς νὰ παραστῇ, ἂν καὶ οὗτος πρῶτος πάντων τῶν προσκληθέντων Πατριαρχῶν ἀσμένως ἀπεδέξατο τὴν πρόσκλησιν, ὅπως μετὰσχῇ τῆς Συνάξεως ταύτης, ἐξεπροώπησεν ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας κ. Ἰσαάκ.

Οἱ Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι μετὰ τῶν Ἀρχιερέων συνοδῶν Αὐτῶν καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας συνεχороοστάτησαν, τῇ Πέμπτῃ, 1ῃ Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., μετὰ τῆς Α.Θ.Παναγιότητος καὶ τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου κατὰ τὴν, συμφώνως πρὸς τὴν ἔκπαια κρατήσασαν ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ τάξιν, τελεσθεῖσαν θείαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἰνδίκτου, καὶ συνυπέγραψαν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τὴν ἐπὶ τούτῳ καταστροφθεῖσαν Πρᾶξιν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐπραγματοποιήθη ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἡ τελετὴ ἐνάρξεως τῆς Συνάξεως ταύτης, ἐν ἀρχῇ τῆς ὁποίας ἡ Α.Θ.Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν αὐτοῦ ὁμιλίαν, μεθ' ἣν οἱ Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας ἀπηύθυναν χαιρετισμοὺς καὶ κατέθεσαν τὰς ἐαυτῶν σκέψεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Συνάξεως ταύτης.

1. Ἡ Σύναξις τῶν Προκαθημένων, ἔχουσα ὡς κύριον θέμα αὐτῆς τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, προέβη εἰς ἀλληλοενημέρωσιν καὶ ἐκτενῆ συζήτησιν ἐπ' αὐτοῦ, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐξαπέλυσε Μήνυμα τῶν Προκαθημένων πρὸς τὸ πλήρωμα τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν ὡς καὶ πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζεται ἀλληλεγγύη καὶ συμπάθεια πρὸς τοὺς ἐκεῖ δοκιμαζομένους ἀδελφοὺς καὶ ἀπευθύνεται ἔκκλησις πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον πολιτικούς καὶ θρησκευτικούς ἡγέτας διὰ τὴν καθιέρωσιν ἀρχῶν καὶ τὴν ἀνάληψιν δεσμεύσεων πρὸς εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν πιστῶν τῶν διαφόρων θρησκείων εἰς τὸν εὐαίσθητον τοῦτον γεωγραφικὸν χῶρον.

2. Συναφῶς πρὸς τὸ ἀνωτέρω θέμα, ἡ Σύναξις ἀπεφάσισεν ὅπως:

α) Τὰ Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα καὶ ἡ Ἐκκλησία Κύπρου συνδράμουν καὶ ἐνισχύσουν ἔτι περισσότερο τὸν μερίμνη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συμφώνως καὶ πρὸς τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις τῆς Γ' Προσυννοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως (1986), διεξαγόμενον διαχριστιανικὸν καὶ τὸν διαθρησκευτικὸν μετὰ τῶν ἄλλων δύο

μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν διάλογον.

β) Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπικοινωνοῦν πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας παρὰ τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκάστοτε ἀναφυομένων ἐν τῇ περιοχῇ προβλημάτων καὶ ἐξεύρεσιν τῶν ἐνδεικνυμένων λύσεων διὰ τῆς λήψεως τῶν προσηκόντων μέτρων.

γ) Μεριμνήσουν:

i. διὰ τὴν ἀνέγερσιν θεραπευτηρίου ἐπὶ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, εὐρισκομένου ἐντὸς τῆς κανονικῆς γεωγραφικῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, διὰ τὴν νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῇ ἐμπεριστατῇ περιοχῇ ἐκείνῃ εὐρισκομένων ἀσθενῶν,

ii. διὰ τὴν παροχὴν ὑπὸ ἐκάστης Ἐκκλησίας κατ' ἔτος ὑποτροφίας εἰς νέους, πιστοὺς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, πρὸς πραγματοποιήσιν προπτυχιακῶν ἢ μεταπτυχιακῶν σπουδῶν εἰς καθιδρύματα τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, καὶ

iii. διὰ τὴν συμβολήν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, εἰς τὴν καταπολέμησιν λοιμωδῶν νόσων (π.χ. AIDS/HIV) καὶ ἐπιδημικῶν ἀσθενειῶν εἰς πολλὰς χώρας τῆς Ἀφρικανικῆς Ἡπείρου.

3. Εἰς τὰ πλαίσια τῶν συζητήσεων ἡ Σύναξις ἡσχολήθη καὶ μὲ τὸ θέμα τῆς προετοιμασίας τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ διαδικασία τῆς προπαρασκευῆς αὐτῆς, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ σύγκλησις αὐτῆς εἰς τὸ ὁρατὸν μέλλον. Μετὰ λύπης διεπιστώθη ὅτι τὸ προκληθέν, τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον, ἀδιέξοδον εἰς τὴν πορείαν πρὸς τὴν ὑλοποίησιν τῆς ἀπὸ μακροῦ προετοιμαζομένης συγκλήσεως αὐτῆς ὀφείλεται εἰς τὰς προβλέψεις τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Πανορθόδοξων Προσυνοδικῶν Διασκέψεων, τὰς ἀφορώσας εἰς τὸν δι' ὁμοφωνίας τρόπον λήψεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, καὶ ὑπέβαλον τὴν εἰσήγησιν εἰς τὴν Α.Θ.Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὅπως οὗτος συγκαλέσῃ Σύναξιν τῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν καὶ Προέδρων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ἀνωτέρω προβλέψεων, διὰ τὴν ταχύτεραν προώθησιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τῆς προπαρασκευῆς τῆς Συνόδου.

4. Ἡ Σύναξις υἱοθέτησε τὴν πρότασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἵνα πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον συνάντησις θρησκευτικῶν ἡγετῶν τῆς περιοχῆς τῆς Μεσογείου, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἡδύνατο νὰ συμφωνηθῇ καὶ διακηρυχθῇ ἓν εἶδος οἰκολογικῆς «Χάρτας τῆς Μεσογείου», ὡς συμβολῆς εἰς τὴν προσπάθειαν προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν καὶ συνεργασίαν τῶν θρησκειῶν τῆς περιοχῆς.

5. Προσέτι, λόγῳ προσφάτων γεγονότων ἐν τῷ χώρῳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Σύναξις ὑπεγράμμισε τὴν ἀνάγκην, ὅπως πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι σέβωνται καὶ τηροῦν αὐστηρῶς τὰ γεωγραφικὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστης, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Ἰδρυτικῶν αὐτῶν Τόμων.

Τέλος, οἱ Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας ἠὲ χαρίστησαν τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην διὰ τὴν ἀπευθυνθεῖσαν εἰς αὐτοὺς πρόσκλησιν νὰ ἔλθουν εἰς τὸ Ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας Κέντρον καὶ διασκεφθοῦν ἀπὸ κοινοῦ ἐπὶ ἀπασχολούντων τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν ἐν τῇ συγκυρίᾳ ταύτῃ προβλημάτων καὶ ἀπεφάσισαν ὅπως οὗτοι συσκέπτονται

τακτικώτερον περὶ τῶν ὀρθοδόξων πραγμάτων.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου 2011

+ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

+ ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος Β΄

+ ὁ Ἀπαμείας Ἰσαάκ, ἐκ προσώπου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ.κ. Ἰγνατίου Δ΄

+ ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος Γ΄

+ ὁ Κύπρου Χρυσόστομος Β΄

Εἰς τό περιθώριον τῶν ἐργασιῶν τῆς Συναντήσεως ταύτης ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον νά ἐπισκεφθῇ τό ἐν Φαναρίῳ Μετόχιον τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, συντηρούμενον καί ἀνακαινιζόμενον ἐπαξίως τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ὑπό τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλέργου Ἐξάρχου Ἀγιοταφίτου Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου.

Τό ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, 21^{ης} Αὐγούστου /3^{ης} Σεπτεμβρίου 2011, ἡ Α.Θ.Μ. μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτῆς ἐπέστρεψε διὰ τῶν Τουρκικῶν ἀερογραμμῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Τελ-Ἀβίβ, ἐκεῖθεν δέ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder